

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
בראשית | גיליון 49 | בחשוון התשפ"ד

זכה לחן וחסד בעיני הקב"ה ובעיני בני אדם.

**"לנח מצא חן בעיני ה'"
הסוד למציאת חן בעיני אלוקים**

לכן כל אחד ישתדל להקפיד בשמירת שבת וישתדל לחזק עוד יהודים אחרים בשמירת שבת, כל יהודי ששיכנענו אותו והשפענו עליו לשמור שבת יש כוח גדול ביותר מאותה השפעה שיש לנו שותפות בשבת שלו והשותפות הזו נותנת לאדם כוח בתיבה להינצל מכל הזרם והקושי של כל השבוע ולצאת בשלום מכל הדברים הקשים של כל השבוע כולו.

מוצאים בפרשת השבוע את הנס הגדול שקרה לנח, כל העולם נחרב ורק נח ניצל. צריך לשאול בזכות מה נח ניצל, מה הדבר המיוחד שנח עשה להינצל מחורבן העולם שנלמד גם אנחנו ונינצל מהדברים הקשים שיש בעולם.

נדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

רק 5 דקות קריאה ביום ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקבלת ספרי הלימוד עד הבית צרו קשר עם מוקד הזוהר במספר ***9620**

לקריאה בקבוצות שקטות בוצאפ נא לשלוח הודעה למספר **054-2231166**

אומר אור החיים הקדוש בפרשת השבוע שאם נח היה נשפט על פי מעשיו הוא לא היה יכול להינצל, משום שהייתה מידת הדין חזקה וקשה והייתה רשעות גדולה ולנח לא היו מספיק זכויות להינצל ולהציל את כל מי שהיה בתיבה איתו. אם כך אומר אור החיים הקדוש שיש שלושה או ארבעה מצוות בתורה הקדושה שגורמות לחן אצל האדם ואם האדם עושה את המצוות האלו, יש לו חן גם בפני הקב"ה וגם בפני בני אדם.

אחת מהמצוות האלו אומר אור החיים הקדוש שיהיה לאדם חן כלפי הקב"ה וכלפי בני האדם היא שמירת שבת, "לנח מצא חן בעיני ה'" בזכות זה ששמר שבת קודש זכה נח למציאת חן. ורבנו אור החיים הקדוש מביא ספרים קדושים ואת הזוהר הקדוש שאומר שנח נקרא כך כי היה נח בשבת ושומר שבת, על ידי ששמר נח את השבת זכה למצוא חן בעיני השם וכך ניצל נח מהמבול.

מפה צריכים ללמוד לימוד גדול, אדם שרוצה מציאת חן בעיני הקב"ה ובעיני אדם, יש לו סגולה גדולה לשמור שבת, השבת היא כמו תיבת נח. אדם ששומר שבת כמו שנכנס לתוך התיבה וכמו נח שמצא חן בעיני השם על ידי שמירת שבת, כך יש לאדם חן וחסד להינצל גם מזמנים ועיתות קשים וגם בפני בני אדם.

אנשים מחפשים סגולות וקמיעות איך למצוא חן בעיני אנשים, בעיני עסקים, בעיני כל דבר, הסוד למציאת חן הוא על ידי שמירת שבת. נח מצא חן בעיני השם על ידי ששמר שבת אפילו שעוד לא ניתנה שבת וכך זכה להינצל מהמבול. לכן כמה שיותר נשמור שבת נקפיד ונדקדק, ניכנס לתיבה של נח ונאטום אותה את השבת שלא יהיה אף סדק ואף חור, שלא יחלחלו בפנינו המים.

וכל הקפדה שהאדם מקפיד בשמירת שבת הוא עוד אטם את התיבה חזק ביותר וכך יוכל להינצל מכל ימי המבול של שאר השבוע, מכל היצר הרע וכל הנסיונות והדברים הקשים שיש בימי השבוע, אם ייכנס האדם לתוך התיבה

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

יש רידב"ז שהרידב"ז אומר, שמתני שיש לנו מצוה בתורה למחות את זכר עמלק, "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים" (דברים כה, ט), דעתו של הרידב"ז שמחייט עמלק היא רק כשיבוא מלך המשיח "והיה בנהים ה' אלהיך לה מכל איבך מסביב בארץ" רק אחרי שנצח את כל הגויים, רק אז יש מחייט עמלק.

ובדורנו אין מחייט עמלק אבל כולם מודים, מחייט עמלק שבלב של האדם, החיוב הוא גם היום, למחות את העמלק שבלב. מה זה העמלק שבלב? זו הקרירות, אנשים שמקררים אנשים בתורה, ביראת שמיים. דברים שנכנסים בלב של האדם קרירות זה נקרא עמלק, ועמלק זה לא דווקא אומה אחת שהיא עמלק. אלא רבותינו המפרשים אומרים, כל מה שמקרר אנשים בלב, אם זה אדם שמקרר את השני בלב, אם זה יצר הרע שיש לאדם בצורה חריגה בלב משהו שמקרר אותו מדברים קדושים, זה עמלק, אצלו עמלק שוכן בקרבו חזק ביותר. והמל"חמה של אדם למחות את זכר עמלק, להוריד את זכר עמלק, לחמם את עצמו, לחמם את הלב ולא לתת לעמלק להשתלט ולהיות חלק ממנו, אלא להיות בדקות בהשם.

"אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים הטהר לך נח"
אל תאמין בעצמך עד יום מותך

אנחנו חושבים בדעתנו כמה האדם צריך להיזהר מיצר הרע, אם נסתכל על נח, התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים הטהר לך נח" נח עמד בדור הקשה של המבול, דור של רשעים וחטאים שכולם היו עושים עבירות וחוטאים בחטאים הקשים שיש באותו דור, עד שהקב"ה היה צריך למחות ג' טפחים בכדי שלא תישאר מהאדמה מרוב הטומאה שכל העולם נטמא מדור המבול.

נח עמד בצדקות בקדושה, לא חטא ולא התקלקל לא הוא ולא ילדיו. אחרי כל השנים האלו שנח שמר על עצמו, בגיל שש מאות שנה נשיא מהתיבה, נח זורע כרם של ענבים ונופל בכרם של הענבים, חטא ומתדרדר עד לאן שהגיע.

נבוא ונחשוב עד כמה אסור לאדם לסמוך על עצמו, כמו שהמשנה אומרת (אבות ב, ד) **ואל תאמן בעצמך עד יום מותך**. שש מאות שנה נח לא חטא ועוד בדור של הרשעים הגדולים לא עשה אף עבירה, שמר את עצמו בקדושה וטהרה על אף שדור המבול היו צוחקים עליו. אבל בסוף כשנח יוצא מהתיבה בעולם ריק שאין רשעים ואין ארורים, נח נופל כשזרע ענבים ומתדרדר, מביא חורבן גדול לו ולעולם ומלהיות נח איש האלוקים "את האלהים הטהר לך נח" נפל להיות "נח איש האדמה".

יצר הרע אף פעם לא עוצר ולא נכנע מלהפסיק לנסות להכשיל את האדם, היצר הרע ראה את נח שעבר כבר כמעט הכל ולא נכשל בכלום, חיכה לו אחרי שיצא מהתיבה בטעות קטנה בענבים, שם הפיל יצר הרע את נח.

לכן האדם לא יסמוך על עצמו אף פעם, לא אחרי שעבר ניסיונות קשים ולא בדברים הקלים, היצר הרע אורב לאדם בכל מקום ואסור לאדם לתת אפילו את הפתח הקטן ליצר הרע "לפתח חטאת רבץ" (בראשית ד, ז), בפתח הקטן שהאדם נותן ליצר הרע שם הוא נמצא, שם הוא מכשיל ומפיל את האדם בדברים שנראים פעוטים וקטנים.

שירת דודי

שאלה:

כבוד הרב רציתי לשאול איך מסתדר העניין שמצד אחד הכל בידי שמים ומצד שני של "ונשמרתם לנפשותיכם", עד כמה צריך לשמור ולהשתדל?

תשובה:

הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (ברכות לג:), יראת שמים זה ביד האדם וצינים ופחים זה ביד האדם (כתובות ל), הצטננות שהאדם מצ' טנן זה ביד האדם - אבל "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד, טו) האדם לא יכול לומר הכל בידי שמים, אני בידי שמים, אני אלך לשדה מוקשים ואתחיל להסתובב שמה ואני בידי שמים ולא יקרה כלום - זה מסוכן, יתפוצץ מוקש ותמות, אין סומכים על הנס. הכל בידי שמים ולדעת את הגבולות שבידי שמים בדרך טבע. ולא לחרוג מהדברים שבידי שמים שלא תיכנס לסכנות שתסכן את עצמך. שאז מנכים מהזכויות שלך ואולי יגרום החטא ויקרה לך אסון.

**"נח איש צדיק תמים ה'ה בְּדֹרְתָיו"
לא לעשות את החשבונות של הקב"ה**

אנחנו רואים בפרשת השבוע "נח איש צדיק תמים ה'ה בְּדֹרְתָיו" נבוא ונשאל מה הפירוש של תמים ה'ה בְּדֹרְתָיו?

אז אפשר לבאר ולומר כך, הנביא מספר (מל"ב כ, א) "בַּיָּמִים הֵהָם חָלָה חֲזִקְיָהוּ לְמוֹת וַיְבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁעֶיהוּ בֶן אֲמוּץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר ה' צו לְבִיתְךָ כִּי מֵת אָתָּה וְלֹא תִחְיֶה" מתי שחזקיה המלך חלה, בא אליו הנביא ישעיה ואמר לחזקיה המלך שהוא עומד למות מהעולם. שאל אותו המלך חזקיה למה הוא צריך להיפטר מהעולם, אמר לו הנביא ישעיה כי לא התחתן וקיים מצוות פריה ורביה. אמר חזקיה המלך לישעיה הנביא שלא התחתן כי ראה ברוח הקודש שעתידים לצאת ממנו ילדים רשעים, שאחד מהם יהיה מנשה ששם צלם בהיכל ועשה עבודה זרה, לכן לא התחתן.

אמר לו ישעיה הנביא שבנסתרות של הקב"ה לא דורשים, הקב"ה ביקש לקיים מצוות פריה ורביה וצריך לקיים את המצוה, זה שהוא רואה ברוח הקודש שיצא לו בן רשע זו לא בעיה שלו, אבל בגלל שחשב מה יצא ואיך יצא לכן הוא ימות. אמר לו חזקיה המלך שמקובל לו מבית אביו מדוד המלך, שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם לא יתייאש מן הרחמים. אמר חזקיה לישעיה הנביא שיתן לו את הבת שלו שיתחתן איתה וכך השם יציל אותן, נתן לו ישעיה הנביא את הבת שלו ובסוף נולד לו מנשה ששם צלם בהיכל.

רואים פה יסוד גדול, אפילו שאדם יודע שיצא לו רע מהמצוה, שיצא לו בן רשע הוא חייב לקיים את המצוה כי השם ציוה את המצוה. בנסתרות של הקב"ה אסור לדרוש, מה שהאדם חושב שיצא ויהיה זה לא עניינים שלו. ישעיה הנביא סמך על חזקיה וידע שחזקיה צדיק והנבואה שלו נבואת אמת והיא תתקיים, אבל בכל אופן השם ציוה ועליו לקיים, לכן נתן לו את הבת שלו ואפילו שבסוף נולד מנשה שידוע שהרג את ישעיה סבא שלו. לאדם אסור לחקור ולדרוש מה יהיה ואיך יהיה, עליו לקיים את המצוה.

אותו דבר אפשר לומר על נח, על נח נאמר תמים כי ידע שהדור שלו דור של רשעים והקב"ה אמר לו לבנות את התיבה במשך מאה ועשרים שנה יום יום עד שהמבול יגיע והעולם יחרב, אבל בכל אופן נח התחתן עם אשה וילד ילדים, הוא לא אמר כל העולם רשעים אולי הילדים ילמדו מהם ויחטאו, הוא הלך ועשה לא כמו חזקיה המלך וילד ילדים בדור מסוכן של עבירות וחטאים, לכן נקרא "נח איש צדיק תמים ה'ה בְּדֹרְתָיו" בגלל המעלה שהלך בתמימות גדולה וילד ילדים בדור הקשה ביותר.

**"איש צדיק תמים ה'ה בְּדֹרְתָיו"
בתי הדין של הקב"ה והמלאך מט"טורן.**

כתוב בספרים הקדושים שבשמיים יש שתי בתי דינים, אחד של הקב"ה והשני של המלאך מט"טורן. הבית דין של הקב"ה הוא על פי חסד ורחמים, הקב"ה מטיב עם בריותיו ומתנהג איתם בחסד וברחמים והבית דין של המלאך מט"ט הוא על פי מידת הדין קשה ביותר. לכן דוד המלך אחרי המעשה של אוריה החתי, דוד המלך היה מתפלל ומבקש מהקב"ה "מִלְפָּנֶיךָ מִשְׁפָּטֵי יִצְאָא" (תהלים יז, ב) שיקח את המשפט שלו מהבית דין של המלאך מט"ט ויעביר את זה לבית דין שלו, של הקב"ה משום שהמלאך מט"ט מקפיד בבית דין שלו על אנשים שעשו חטא או עבירה ומתי שהוא דן את האדם,

הדין קשה ביותר.

מתי שהאדם מרגיש שמידת הדין מתוחה עליו וקשה לו, סימן שהוא נמצא בבית דין של המלאך מט"ט. אדם שרוצה לצאת מבית הדין של המלאך מט"ט עליו לעשות דברים שהקב"ה אוהב שעושים, כמו אדם בעל חסד, אדם שהוא ענו או אדם ביישן או עם הליכות נעימות. כשהקב"ה רואה אדם שהמשפט שלו אצל המלאך מט"ט ויש באותו אדם חסד, בושה או אדם נעים הליכות, הקב"ה לוקח את המשפט ומביא אותו לבית דינו.

על פי זה אפשר לבאר ולומר, נח היה "איש צדיק תמים ה'ה בְּדֹרְתָיו" יש דורשים אותו לזכות ויש דורשים אותו לגנאי, אם נלך על פי הבית דין של המלאך מט"ט שכבר עלה השמימה אז הדין שלו הוא דין קשה ולכן דורשים אותו לגנאי. אבל אם לפני הבית דין של הקב"ה, דורשים אותו לזכות משום שנח היה אדם ענו ופשוט שעשה חסד עם החיות והבהמות, דאג להם שיאכלו במשך י"ב חודשים ומסר נפש עליהם שיאכלו בזמן כמו שצריך.

ולכן נח מצא חן בעיני השם כי הוא היה ענו והקב"ה לקח את הדין מהבית של המלאך מט"ט לבית דין של הקב"ה ששם נשפט נח בחסד ורחמים שיצא זכאי ולא ח"ו שתהיה עליו מידת הדין.

ידע האדם יסוד גדול, מתי שהוא ענו ושפל, ביישן ודואג לבריות הקב"ה שופט אותו בעצמו "שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבֵךָ רִיבִי" (תהלים מג, א). אבל אם האדם קפדן ומתנהג עם העולם במידת הדין ובגאווה, מתנהג במחלוקת ואין אצלו מידת החסד, הקב"ה משאיר אותו לבית הדין של המלאך מט"ט שם מידת הדין מתוחה ושם קשה ביותר. לכן יקפיד האדם להיות בעל ענווה וצניעות, בעל חסד ורחמים על הבריות ואז הקב"ה מטיב ומרחם ולוקח את כל העניינים של האדם אצלו ומתנהג עם האדם במידת החסד והרחמים.

סגולות הדין

סגולה ליום י' חשון הילולת גד בן יעקב אבינו ע"ה

מובא ברבותינו הקדושים, רבנו חיים פלאג'י מאריך בזה, שביום י' בחשון זה יום שנולד בו גד הבן של יעקב אבינו. וידוע מה שרבותינו הקדושים אומרים על גד, "בָּא גָד" - בא מזל טוב (רש"י) על בראשית ל, יא - שביום הזה יש בו מזל גדול לישראל ולכן רבותינו הקדושים אומרים, כל אדם שיש לו ענין עסקי או כל ענין שמתחיל אותו או מסיים אותו ביום הזה, ב' בחשון, יש בזה כוח של מזל מהשפע ומההשפעה של שבת גד.

יהי רצון שהקב"ה ישרה ברכה בכל מעשה ידיו ויהי נעם אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה וִיהִי בַע"ה סיעתא דשמיא גדולה, הרחבת הדעת, הצלחה מרובה ובע"ה שתשרה הברכה בכל מעשה ידיו. הצלחה וברכה ושמחה וישועה מרובה.

השיק שנתן הקב"ה לרחל אמנו

העולם, את אברהם שהוא רגל בכיסא הכבוד, את יצחק שהוא רגל בכיסא הכבוד, את יעקב שהוא רגל בכסא הכבוד, את משה רבינו שעלה לשמיים להוריד את התורה הקדושה. רחל אמנו הכניעה את כולם במה שאמרה להקב"ה. המילים האלה הן מילים חזקות, המילים האלה הן ה"פוליסט" ביטוח" של עם ישראל שיבוא יום שיבנה בית המקדש. הרי הבטחה של הקב"ה היא יותר חזקה מהבטחה של בנק, של בן אדם, או של כסף של אדם בכיס. זו הבטחה של הקב"ה "וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם" שיבוא יום שעם ישראל ישוב לגבולו. מתי היום הזה יבוא? מתי שאנחנו נבין את הטעות הכללית שלנו, שאלפיים שנה עדיין לא הבנו אותה. מתי שנבין את הטעות הזאת, אז יבוא המשיח.

אחת המחשבות החזקות שצריכות להיות לנו זה ה"שיק" שהקב"ה נתן לרחל אמנו, החתימה, ההתחייבות של הקב"ה, "וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם". יש שיק, יש התחייבות, יש התחייבות של הקב"ה בכבודו ובעצמו "וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם". לקיים את השיק הזה ולפדות אותו ולהוציא אותו לפועל, זה רק נשאר ביד שלנו. מתי שנשוב לגבולנו ונשוב למעשנו ונשוב לתשובה, ונשוב לדרך השם, אז נזכה לראות את ירושלים בתפארתה, וירושלים שתבנה לעתיד לבוא שהמשיח יבוא, היא תהיה ירושלים השלימה, שלא יהיה חורבן עוד פעם, ולא יהיה גלות עוד פעם. אלא זה יהיה זמן של "בְּלֵעַ הַמֶּתַן לְנֶצַח, וּמָחָה ה' אֱלוֹהִים דְּמַעַת מֵעַל כָּל פְּנִים וְחָרְפַת עַמּוֹ יִסִּיר" (ישעיה כה, ח), ויגמר כל הרע בעולם, וכל העולם יהיה כולו, "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה'" (ישעיה יא, ט), כל העולם כולו יהיה מלא רק בטוב ורק בנעימים ורק בחסד ובדברים קדושים ורוחניים. השיק שהקב"ה נתן לרחל אמנו "וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם", הוא שיק חזק ביותר.

אנחנו צריכים להוציא אותו מהמרתפים, להוציא אותו מהכספות ולהוציא אותו מהמקומות ששמורים בכפוש שלנו ולנקות אותו, לרענן אותו ולשים אותו בריש גלוי, לשים את זה מול העיניים שלנו, "וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם". ומתי הבנים ישובו לגבולם? מתי שעם ישראל יעשו תשובה אמיתית, יעשו תשובה וישעבדו את ליבם לאבינו שבשמיים. יעשו תשובה וידעו שהתורה אם היא לא נכנסת ללב של האדם, זה על שלא ברכו בתורה תחילה (ב"מ פה:); זו תורה שלא משנה את המהות של האדם, זו תורה שיש בה שנאת חינם, זו תורה שאין בה אמת, זו תורה שלא מתקנת ולא משנה את הנפש של האדם.

נקבל על עצמנו ללמוד תורה לשמה, ללמוד פסוק בתהילים לשמה, לשם שמיים, ללמוד פסוק בספר דברים, לשמה, לשם שמיים. לחדש חידוש תורה בקדושה ובטהרה לכבודו יתברך, וכל מצוה שאנחנו עושים, נקיה בלי מחלוקת, בלי ויכוחים, בלי פוליטיקות, בלי מחשבות, בלי כלום, אלא רק בטוהר גדול להקב"ה, ככה אנחנו מחזקים את השיק שנתן הקב"ה לרחל אמנו "וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם".

המדרש אומר (אי"ר פתיחתא כד) שהקב"ה ראה את החטאים, את העוונות, את הדברים הקשים שעם ישראל חטאו ועשו והיה קטרוג גדול גדול על עם ישראל. הקב"ה לא רצה רק לשבור את העצים ואת האבנים ואת בית המקדש, אלא הקב"ה הייתה לו החלטה ח"ו להכחיד את עם ישראל הכחדה גמורה, שלא ישאר שריד ופליט בעם ישראל. עלו אבות העולם ובכו והתפללו, והקב"ה לא שמע ולאף אחד. אברהם אבינו עלה, יצחק אבינו עלה, יעקב אבינו עלה.

אברהם אבינו אמר להקב"ה, תזכור ריבונו של עולם שאני הייתי היחיד בעולם והקרבתני את הבן שלי, והייתי עם האמונה התמימה בך, מה שאף אחד לא היה. דחה אותו הקב"ה. הקב"ה אמר לאברהם אבינו, ראית איך הם עבדו עבודה זרה, ראית איך הם בגדו בי, ראית איך הם התנהגו כלפי, דחה הקב"ה את אברהם אבינו. עמד יצחק אבינו, בכה להקב"ה ואמר לו ריבונו של עולם, הייתי בן שלושים ושבע, אמרת לאבא שלי להקריב אותי, יכלתי להתנגד, לא התנגדתי, הייתי עולה תמימה. דחה אותו הקב"ה. עמד יעקב אבינו בכה להקב"ה ואמר לו, עמדתי ונלחמתי, עבדתי אצל לבן, התמודדתי עם עשו, עשיתי כל מה שעשיתי, המיטה שלי שלימה, י"ב שבטים "שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל" (תהילים קכב, ד) דחה אותו הקב"ה.

עמד משה רבינו בכה להקב"ה ואמר לו, ארבעים שנה הייתי כסוס רץ לפני בני ישראל במדבר, "אֲרַבְעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאֶמַר עִם תַּעֲבִי לִבְבֵּי הָעָם" (תהילים צה, י), דחה אותו הקב"ה. הקב"ה אמר לכל אבות העולם, ראיתם מה בני ישראל עשו, ראיתם איך בני ישראל התנהגו, עבדו עבודה זרה, שנאת חינם, שלוש עבירות, גילוי עריות, שפיכות דמים, עבודה זרה, עשו את כל הדברים הקשים, איך אני אסלח להם? הקב"ה היה בהחלטה חזקה, החלטה סופית ח"ו להכחיד את עם ישראל וח"ו שלא ישאר שריד ופליט בעם ישראל.

ואז עמדה רחל אמנו, והלכה לפני הקב"ה ואמרה לו ריבונו של עולם, אני אשה קטנה, אני כלום. אבל היה לי בעל, קראו לו יעקב אבינו והוא אהב אותי אהבה גדולה, הוא רצה להתחתן איתי והוא עשה הכל בשביל להתחתן איתי, שבע שנים היה מוכן לעבוד אצל לבן הרמאי, השקרן, בשביל להתחתן איתי והאהבה שלו הייתה אהבת אמת. ראיתי את אחותי לאה שרוצה מאד את יעקב אבינו ובוכה, והעיניים שלה מלאות בדמעות, העיניים שלה טרוטות והעיניים שלה כבר נהיו חולניות מרוב דמעות שפחדה ליפול בגורלו של עשו.

ולקחתי את בעלי את יעקב, ומסרתי אותו בלב שלם לאחותי, ללאה. ולא היה לי שום קטרוג ושום צער ושום שאלה כלפי הדבר. עשיתי את זה בלב שלם ובנפש חפצה ומחלתי על כבודי. אז אתה, ריבון העולמים, אלוקים, שאין אצלך יצר טוב ויצר רע, ואין אצלך נקמה, ואין אצלך מחשבות פרטיות, אתה מקפיד על עם ישראל, ואני שהיו לי רצונות פרטיים ומחשבות אנושיות, ויתרתי על הכל ולא חשבתי על כלום בשביל אחותי, אתה לא תלמד מה שאני עשיתי, ואתה תרצה להכחיד את עם ישראל?

מתי שרחל אמנו גמרה לומר את הדברים שלה, אמר לה הקב"ה "קוּל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחַל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחַם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ" (ירמיה לא, יד), ואז הקב"ה מבטיח לרחל אמנו ואומר להקב"ה לרחל אמנו, "מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שִׂכָר לְפַעֲלֶתְךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ בְנֵי לְגָבוֹם" (ירמיה לא, טו-טז). שמה הקב"ה הוריד את החתימה ואת הגניזה להכחיד את עם ישראל שח"ו עם ישראל יכחד ושמה הקב"ה החליט לשבור את העצים ואת האבנים ולהשאיר את עם ישראל חי וקיים ולתת לעם ישראל צ'יאנס שביים שיעשו תשובה, הוא יבנה את בית השלישי, והכל יחזור לאיתנו הראשון.

אנחנו יושבים וחושבים ומתעמקים על המילים החזקות והכבדות, בעלי משמעות, ובעלי כובד של רחל אמנו, שרחל אמנו הכניעה את אבות

דעו לכם!
קריאת ספר דברים
גורמת להמתקת
הדינים

ספר דברים

לקבלת הספר: 03-792-2548